

Пролиття Духа

З нагоди цієї 175-ї річниці Товариства допомоги, генеральне президентство словами, сповненими ніжності й сили, ділиться своїми почуттями, думками і свідченнями з нами, сестрами Товариства допомоги.

“Ми любимо сестер по всій Церкві,—каже Лінда К. Бертон, генеральний президент Товариства допомоги, говорячи від свого імені та від імені своїх радників—Керол М. Стівенс, першого радника, і Лінди С. Рівз, другого радника.— Чи можемо ми бажати чогось більшого, ніж допомагати одна одній на шляху завітів, який веде до вічного життя? Бог відкрив Свою мету в Книзі Мойсея 1:39: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини”. У Товаристві допомоги ми допомагаємо підготувати жінок до благословень вічного життя. Ми це робимо, збільшуючи віру в Небесного Батька та Ісуса Христа і Його Спокуту, зміцнюючи окремих людей, сім’ї та домівки через виконання обрядів та укладання завітів і працюючи в єдності, щоб допомагати тим, хто в нужді”³.

“Якщо ми пам’ятаємо про мету Товариства допомоги і живемо відповідно, тоді, як жінки-святі останніх днів, ми станемо “чітко відрізнити[ся]—по-хорошому”⁴, справляючи великий вплив на краще по всьому світу. Саме цього ми хочемо для наших сестер Товариства допомоги”.

У своєму інтерв’ю співробітникам церковних журналів члени генерального президентства Товариства допомоги відповідають на запитання стосовно того, що їх непокоїть сьогодні, та діляться своїм баченням майбутнього.

17 березня 1842

року, лише через кілька хвилин після того як вона стала президентом нового Жіночого товариства допомоги в Наву, Емма Сміт розповідала про мету цього товариства. “Шукати тих, хто в горі, й підтримувати їх”,—казала вона. “Цілеспрямовано робити добро” і “слідкувати за моральними нормами”¹.

*“Товариство не тільки допомагає бідним, але й спасає душі”²
—Джозеф Сміт*